

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย: ศึกษากรณีแร่ใยหิน
คำสำคัญ	ความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย/แร่ใยหิน
นักศึกษา	กรกฎ อินทะนะ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร. จุมพิตา เรืองวิชาธร
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

แร่ใยหิน(Asbestos) เป็นชื่อทั่วไปที่ใช้เรียกเส้นใยแร่ซิลิเกต ซึ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีลักษณะเป็นเส้นใยรวมกันเป็นมัด แข็งแรง เหนียว ยืดหยุ่น ได้ดี ทนความร้อนและสารเคมีหลายชนิด เนื่องจากคุณสมบัติที่ดีของแร่ใยหินดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ปัจจุบัน ผู้ประกอบการทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ นิยมนำแร่ใยหินไปใช้เป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ในการผลิตเชิงการค้าอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมผลิตกระเบื้องซีเมนต์ อุตสาหกรรมการผลิตเบรกและ ครัทช์ และอุตสาหกรรมการผลิตท่อน้ำ

อย่างไรก็ตาม แร่ใยหินนี้เป็นแร่ที่มีอันตราย หากมีการเข้าสู่ร่างกายต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาอันอาจก่อให้เกิดโรคมะเร็งปอดได้ ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคเป็นอย่างมาก จุดมุ่งหมายในการศึกษารั้งนี้ เพื่อหาแนวทางในการเยียวยาผู้เสียหายจากผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ ให้ได้รับการชดเชยค่าเสียหายอย่างเป็นธรรม จากพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 ในประเด็นปัญหาอายุความ เหตุหลุดพ้นความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ และค่าเสียหายในเชิงลงโทษ โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาและของสหภาพยุโรป เกี่ยวกับความรับผิดชอบในผลิตภัณฑ์

จากการศึกษาพบว่า อายุความที่กำหนดให้ใช้สิทธิเรียกร้องภายใน 3 ปี นับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย และรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบแต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย มีความไม่สอดคล้องกับความเสียหายที่ได้รับ เนื่องจากแร่ใยหินอาจสะสมอยู่ในร่างกายเป็นเวลา 15 - 30 ปี ก่อนจะเกิดความเสียหาย คดีจึงขาดอายุความ ทำให้ผู้บริโภคไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายได้ ในส่วนของเหตุหลุดพ้นความรับผิดชอบที่กำหนดให้ผู้ประกอบการหลุดพ้น

จากความรับผิดชอบที่น่าสับสนได้ว่า ผู้เสียหายรู้อยู่แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ก็มีความกว้างจนเกินไป ไม่สามารถคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสมเพียงพอ ควรที่จะกำหนดให้ผู้ประกอบการหลุดพ้นจากความรับผิด ต่อเมื่อนำสืบได้ว่า ผู้เสียหายรู้แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัยและเข้าเสี่ยงภัยโดยปราศจากเหตุอันสมควร นอกจากนี้ค่าเสียหายในเชิงลงโทษที่กำหนดเพดานไว้ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้นน้อยเกินไป ไม่สามารถลงโทษและยับยั้งผู้ประกอบการ ให้หยุดการใช้แร่ใยหินและใช้วัสดุทดแทนตัวอื่นในการผลิตสินค้าได้สมควรที่จะให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้พิพากษาในการกำหนด ตามความร้ายแรงของพฤติการณ์ที่ผู้ประกอบการได้ก่อขึ้น

THEMATIC TITLE	LEGAL PROBLEMS CONCERNING UNSAFE PRODUCT: CASE STUDY OF ASBESTOS
KEYWORDS	LIABILITY FROM UNSAFE PRODUCT/ASBESTOS
STUDENT	KORRAKHOT INDHANA
THEMATIC ADVISOR	DR.JUMPITA RUANGVICHATHORN
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW BUSINEES LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2012

ABSTRACT

Asbestos is general name of silicate which is found in nature. Asbestos is a bundle of fiber which is strong, flexible, heat and also variety of chemical substances resistance so it is widely used by many manufacturers, both in Thailand and overseas, particularly in the manufacture of cement tile products, motor breaks and clutch and water pipes.

However, asbestos is dangerous as it may cause lung cancer if continuously exposed into human bodies, as consumers, for a long period of time. The purpose of this study is to seek methods to remedy injured persons as a result hereof under the so called Liability for Damages Arising from Unsafe Products Act 2551 B.E. The issues of prescription, traders' exemption of liability and punitive damages thereunder are mainly discussed in this study with a comparison study of product liability laws of the United States and Europe.

From the study, the prescription of 3 years from the date of knowing of the damage and the responsible traders but not exceeding 10 years thereof does not conform to the damage caused by asbestos that may last longer, i.e. 15-30 years beyond the validity of the prescription. Similar to the issue of traders' exemption of liability which only to prove the consumers' acknowledgement of the unsafe of the products is too wide and has to prove more, i.e. the act of consumers are unreasonable in a way. Lastly, the limit of punitive damages which is to be awarded by the courts is also an obstacle in enforcing the traders to stop using asbestos in their products.